

שמעון הכסטר
רחוב גרץ 7
ירושלים 93111
טלפון: 053-5318186
ת.ז. 000388587

לכב'
עו"ד טלי כהן, סגנית מנהל אגף
נציבות תלונות הציבור

ירושלים, י"ח חשוון תשע"ח
6 נובמבר 2017

הנדון: השלמות לתלונה נגד נציבות שרות המדינה – תיק מס 1035396

סימוכין: 1. מכתבי אליך 15 לספטמבר 2017
2. מכתבי אליך מ-31.7.2017

1. מכתבי נציבות שרות המדינה – אלי וגם אלייך – מאשרים שוב ושוב את העובדה שלאורך שנים ארוכות אכן בוצעו ניכויים ממשכורתני כחלקי במימון עלויות הפנסיה שלי בהנחה שהגימלה לה אהיה זכאי תהיה כפי שאני תובע (2% לכל שנת עבודה בחוזה לפי משכורת החוזה – ללא שקלול כלשהו והיתרה, בגין תקופת כתב המינוי, לפי דרגה +46, להלן: נוסחת החוזה) ולא לפי הדרגה (44) והנוסחה לחישוב גימלתי שאותה הם אישרו ("נוסחת אהרונוב").
2. עמדת נש"מ בהקשר זה היא כי העובדה שהניכויים בוצעו לפי נוסחת החוזה, אינה מזכה אותי בקצבה לפי נוסחה כי:
א: הניכויים הללו בוצעו "בטעות",
ב: "ניכוי שכר...אינו מקנה זכות שלא ניתנה או אושרה ע"י הגורמים הרלוונטיים"
ג: ניכוי היתר שאמנם בוצע, מתקזז כנגד תשלום יתר של מענק יובל ששולם "בטעות".
(ראי למשל פסקא 4.5 במכתבו של עו"ד רון דול אליך מ-29 למאי 2017).
- מעבר להתייחסויותי הקודמות לטיעונים מופרכים אלה של הנציבות (ראי פסקא 2.3 בסימוכין 2) אני מבקש להוסיף עוד מספר נקודות על פי החוקים הרלוונטיים:
3. **טענת נש"מ שהניכוי היה ב"טעות" שאינה מקנה זכות.**
 - 3.1 ע"פ סעיף 88 לחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), תשס"ג-2003, "המשכורת הקובעת" לחישוב וביצוע הניכוי משכרי בכל חודש, כנדרש בסעיף 89(א) לחוק, הם "רכיבי המשכורת המשולמים לעובד... שהיו מובאים בחשבון לצורך חישוב הקצבה, אילו אותו עובד.... היה פורש לגמלאות באותו זמן".
 - 3.2 חוזר החשב הכללי מ-29.6.2010 (מצ"ב) עם העתק אישי למר ציון לוי, מנהל האגף לפרישה וגמלאות בנציבות שרות המדינה, שנשלח כ"חוזר ביצוע" לכל "החשבים במשרדי הממשלה והסמנכ"לים למינהל ומשאבי אנוש" (להלן: הגורמים הרלוונטיים) מציין במפורש (בסעיף 3.4) כי "באחריות נציבות שרות המדינה – בשיתוף עם המשרדים – לעדכן את דרגת כתב המינוי לכל העובדים המועסקים בחוזה בכירים, וזאת בהתאם לאמור בחוזה הבכירים, וכללי קידום הותק הנהוגים בשרות המדינה...".

גם אני, בתפקידי כחשב בכיר, קבלתי בזמנו את החוזר הנ"ל וזכור לי שבעקבות סעיף 5 לחוזר בררתי כבר אז מהי דרגת כתב המינוי שלי לפנסיה והובהר לי במפורש: +46 בשיא הותק (בנוסף ל-2% ממשכורת החוזה לכל שנת עבודה בחוזה).

3.3 : מן הנ"ל עולה בברור שבניגוד לטענת הנש"מ, הגדרת "המשכורת הקובעת" ע"פ החוזה שלי והניכויים שבוצעו משכרי בעקבות זאת ע"פ הוראות החוק, כן אושרו ע"י כל "הגורמים הרלוונטיים" (כל המכותבים לחוזר, לרבות נש"מ).

3.4 כמשתמע גם מעמדת הנש"מ (=רק ניכוי שלא אושר ע"י "הגורמים הרלוונטיים" אינו מקנה זכות), מאחר והניכויים למימון גימלתי בוצעו לפי נוסחת החוזה (ועל כך אין מחלוקת) ובאישור "כל הגורמים הרלוונטיים", הרי שניכויים אלה מקנים לי זכויות פנסיה לפי נוסחת החוזה.

3.5 יודגש פעם נוספת: לאורך כל השנים אני הסתמכתי הן על האמור בחוזה והן על התנהלות כל הגורמים הרלוונטיים, כולל נש"מ, שתמורת עבודתי אהיה זכאי בין היתר לפנסיה לפי נוסחת החוזה. ההתנערות הבלתי צפויה –לאחר פרישת- ממחויבות הרשות השלטונית בטענה אבסורדית של "טעות" אינה מוסרית, מעבר לכל חוק או תקנה.

יתירה מזאת: הטיעון של הנש"מ, שכאמור צץ רק זמן רב אחרי שפרשתי, כאילו הניכויים שבוצעו נעשו "בטעות" אינו סביר בצורה קיצונית. הייתכן שכל המכותבים הרבים של החוזר, לרבות אנשי הנש"מ, שהיו אחראים לאישורים ולביצוע הניכויים, לא עלו על ה"טעות" במשך שנים ארוכות? ומה עם יחידת בקורת הפנים של החשב הכללי? ובקורת פנים של משרד האוצר? ואיך ייתכן שאותם ניכויים נעשו ממשכורתם של עובדים אחרים בעלי חוזה זהה לשלי (ויש לי דוגמאות לא מעטות)?

4. טענת נש"מ שניכוי יתר לפנסיה (בטעות) מקזז תשלום יתר של מענק יובל (בטעות)

4.1 טענת נש"מ שקבלתי מענק יובל גבוה מדי כביכול אינה אמת ואינה נכונה כמובהר בסימוכין 1 (פיסקה 2.3), אך גם אם היתה נכונה, מהלך הקיזוז של הנש"מ מהוה הפרה בוטה של החוק כמוסבר להלן:

4.2 (סעיף 91א) לחוק הנ"ל קובע במפורש שהתשלומים שינוכו מהמשכורת המשולמת לעובד... לפי סעיפ(ים) 89 ... על ידי המדינה ..., ישמשו אך ורק למטרת תשלום קצבה לאותו עובד ...".

מכאן שגם אם הטיעון -המופרך לכשעצמו כאמור- שהניכוי שבוצע היה "בטעות", החוק מחייב שכספים אלו ישמשו אך ורק למטרת תשלום קצבה -ע"פ נוסחת החוזה- שעבורה ניכו ממני את הסכומים כחוק, לאורך כל השנים ללא יוצא מן הכלל. השימוש בסכומים שנוכו לצורך קיזוז תשלום יתר כביכול של מענק יובל -ללא בדל של ראיה לכך- נוגד במפורש את החוק הנ"ל.

בטיעון זה מוסיפה נש"מ חטא (שימוש בכספים שנוכו כחלקי במימון הקיצבה, שלא למטרת קצבה) על פשע ועוול נוראי (אי תשלום מלוא הקיצבה המגיעה לי).

יצויין גם שקיזוז מעין זה, ללא רישום מתאים בספרי החשבונות ובלא להפיק ולמסור תלושי שכר המשקפים פעולות אלו איננו חוקי בעליל (ר' למשל ס' 24 לחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958) ונוגד ומתעלם לגמרי מהוראות התכ"ם 13.6.2 "החזר חובות בגין תשלומי יתר ששולמו לעובדים".

5. לא מיותר לחזור ולציין בהקשר זה, שלטיעון שהניכוי שבוצע לאורך כל השנים נעשה ב"טעות" כביכול, (ולא מדובר כאן בטעות מקרית חד פעמית), ישנן השלכות חמורות ביותר, גם לפי חוק הגנת השכר תשיח-1958 כמפורט להלן:

5.1 ע"פ סעיף 25 לחוק חל איסור מוחלט לביצע את הניכוי החורג (לא נכלל ברשימת הניכויים המותרת)

5.2 ע"פ סעיף 25ב(ב) לחוק, "מעסיק שניכה סכומים משכרו של עובד, בניגוד להוראות סעיף 25, דינו - מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין" (קרוב ל-80,000 ש"ח!).

5.3 ע"פ סעיף 25 (1) (1) "מעסיק שלא שילם לעובדו שכר וחלף היום הקובע שלאחריו הפך אותו שכר לשכר מולן, והמעסיק לא הוכיח שאי תשלום השכר נבע מנסיבה שאינה בשליטתו, דינו - מאסר חצי שנה"(!).

5.4 סעיף 26 לחוק מפרט את אחריות נושא המשרה בתאגיד – כדלהלן:

(ב) "נושא משרה... חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי סעיף 25.... בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו - מחצית הקנס הקבוע לאותה עבירה;

(ג) נעברה עבירה לפי סעיף 25 ב... חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו התאמורה בסעיף קטן (ב), אלא אם כן הוכיח שעשה כל שניתן כדי למנוע את העבירה.

(ד) בסעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל..... או בעל תפקיד אחר האחראי..... על התחום שבו בוצעה העבירה".

5.5 סעיף 33 לחוק מציין במפורש כי "לענין חוק זה, דין המדינה כמעסיק כדין כל מעסיק אחר"

5.6 על רקע סעיפי החוק הנ"ל, הטענה שלאורך שנים רבות המדינה ניכתה ממשכורת, "בטעות" כביכול, סכומים שע"פ החוק אסור לנכות, מציבה בעמדה מאד בעייתית לא רק את המדינה כמעסיק אלא גם את המכותבים לחוזר החשכ"ל, (כמפורט בפיסקא 3.2 לעיל) ובעיקר את נושאי המישרה הרלוונטיים בנש"מ האחראים ל"טעות".

אין פלא שבפועל החשב הכללי לא קיבל את עמדת נש"מ ולא החזיר את "הניכוי העודף" כביכול (לשיטת הנש"מ), למרות שחלפו כבר יותר מ-4 שנים מאז שמר צ. לוי מנהל אגף בכיר לפרישה וגימלאות בנש"מ, העלה לראשונה את הטענה של ניכוי יתר כביכול (במכתבו אלי מ-13.2.2013).

6. לסיכום:

מן האמור לעיל, בנוסף לאמור במכתביי הקודמים, נש"מ ומנהליה הבכירים גרמו וגורמים לי עוול מתמשך של גזילת זכויות פנסיה שצברתי ושילמתי עבורן במהלך 42 שנות עבודתי, תוך ביצוע לכאורה של עבירות שונות על החוק.

אני מקוה שלאור כל טיעוניי לעיל ובמכתביי הקודמים, תצליחו להביא לתיקון העוול שנגרם לי.

בברכה

ש. הכסטר